

יב:

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מסורת הש"ס

1. כיום השכיח
בסובל להחליף בין
מקום למהותן בוקר
ורקנות נאות ובאות
הוא ורכוש נאות
החברים המצויים
מי החליף המצויים
אמור א'
2. אורח הדין
המלכה בענין ממשל
החברים וכך את
החברים אשר שש
ואת אשר נגד ילד
אמור א'
3. תוקן המלכה ושי
לכאור אשר מלך
מי החברים והק'
מלך מאד ותוקן
הקדש ב' אמור א'
4. ואמר המלך
המלכה ידועת כי
כך דבר החליף לפני
ידועת חוקי א' אמור א'
5. אשר אמר אמר
והשקט אשר א' שחיו
אשר חוק מבלי א' שחיו
ובקול אשר לק' על
דבר עשנו בו ודועל
א' אמור א'
6. והקרב אליו חרש
שור חרש חרש
שחיו חרש חרש
שחיו חרש חרש
אשר חרש חרש

[illegible]

רבינו חננאל
סכו רביעית ההין יין
לכד, איהו בקרי ואיתתיה
בוצני, פ"י שניהם לזנות
תחבונן, מוכתר בנימוס,
וי מצוין ברחי כל התורה
יה כעדי שהיה בדורו ידע

בה צרעת. צירושלמי מפרש דילפינ גזר דכמי
גבי וסמי מנגזר דכמי, גבי עוניה כשנלטרע דכמי
ימת ה' (הד"ס מו): זיל צבי עמון ומזאב דיהבי
חמרא. וקשה דהא פרק חפלה השחר (נדרס דף כח.)
בבבויני יביום השביעי
אמו עד השתא לא
רבא יום השביעי שבו
ושותני מתחילין בד"ת
עובדי כוכבים שאוכל
אלא בדברי תיפלות
רשע הללו אומרים
אומרים פרסיות נאות
כלי שאני משתמש
ולא פרסי אלא כשריי
לו אין ובלבד שתהא לו
מורד בה מודדין לו
הרשעה מביאה בנ
טרומות וטועה בהו

דכתיב: ²אחר הדבריו
המלך אחשורוש וזכר
עשתה ואת אשר נגזר
בך נגזר עליה ³ותמא

ט לא אתאי א"ר יוסי בר חנינא מלמד שפרר
וגבריאלי ועשה לה זנב^ו ויקצף המלך מאד
אמר רבי שלח לה^ז ב"ר אהורייא דא
י ולא רוי וזהוהו גברא אשתי בחמירה
ולך לחכמים מאן תכמים רבנן יודעי העתי
ישים אמר להו דיינוה לי אמרו היכי נעביד
חמירה^ח ובעי לה מינן נימא ליה שבקה
מיום שחרב בית המקדש וגלינו מארצנו
לדון דיני נפשות ויל לגבי עמון ומואב דיי
דורדייה ומעמא אמרו ליה דכתיב^ט שאנן
ומירו וזה הורק מכלי לא כלי ובגולה לא
אמר מיד^י והקרב אליו כרשנא שתר אז
היה על שום קרבנות נאמר כרשנא אמרו מלא
לולם הקריבו לפנך כרים בני שנה כדרך ע
ה הקריבו לפנך שתי תורין אדמתא כלום
לולם שימשו לפנך כבגדי כהונה דכתיב כהו
מירסו ברם לפנך מרסנא כלום מירסו כמנ
חן לפנך^י ויאמר ממוכן תנא ממוכן זה
ממוכן לפורענות אמר רב כהנא *מכאן ע
איש שורר בביתו אמר רבי *אלמלא
שונאיתן של ישראל שרדי ופליט אמרי מאי
שורר בביתו פשיטא אפילו קרחה בביתיה

דים א"ד מאי דכתיב "כל ערום יעשה כד
יאמרו לו עבריו יבקשו לאדני המלך נערה
זאת זה אחשוורוש דכתיב ויפקד המלך פקיד
בשושן הברירה וגו' איש ימיני מאי קאמר
הני תנא כולן על שמו נקראו בן יאיר בן ע
בן קיש שהקיש על שערי רחמים ונפתחו
ימינו קאתי "אמר רב נחמן מרדכי מוכתר
במבנינו ואמו מיהודה ורבנן אמרי מ
ליה מרדכי דלא קטילה דוד לשמע בן
יאל אמרה לאידך גיסא ראו מה עשה

בְּיָמָיו. לְדַעֲתֵי קָטְנָתָם. כְּלוּמָר דְּבִאֲדֻמֵּי מִיֵּן עֲלָמוֹ זֶה טוֹפֵף חֹו נֹוּפֵאס
הָיָה אוֹמֵר לְהִרְאֹת אֶת יוֹפִיָּהּ וְהָיָה לֶכֶךְ נִמְכְּרָה שִׁימְכֻלָּהּ בְּיוֹפִיָּה:
וְיִרְמְיָאֵל בֹּאֵי. פִּרְזָהּ הָיְתָה: מַלְמַד שְׂמֵרָהָ כִּי לָרַעַת. וְיִלְיָף
וְיִרְזָשְׁמִי מֵאֲשֶׁר נִגְזַר עֲלֶיהָ) וְכַחֲבִי וְיִשָּׁב בֵּית הַחֲפָשִׁית מִזֹּרֶעַ
נִגְזַר מִצֵּית הָאֵף (דְּבַר טו) מֵאֵל לְהֵלֵךְ
לָרַעַת אֵף כִּכֵּן לָרַעַת: אֲהוּרִיִּיִּם. שׁוּמְרֵי הַסּוּסִים: לִקְנֹל אֲלֵנָּה הַמֶּרֶס
שֶׁפִּי. כִּי הַעֵדִי הַכְתּוּב עָלָיו (דְּבַר א):
פְּסִיק לִיֵּי. יִפְתִּי יִינוּ מַעֲט מַעֲטָיו:
עַל דֹּרֵדִיִּם. עַל שְׁמָרִי: וְעַמְלִי:
אֲמָרוּ לִיֵּי. וְיִפֶּה אֲמָרוּ לוֹ דּוּדֵיךְ כִּן
הָיָה שְׁמֹחֵךְ שֶׁהִדְרַס שָׁקֵט עֲדָמוֹ
מִיוֹשֶׁבֶת עָלָיו שְׁנֵאֲמַר שָׁקֵט מִיֵּוֹכֵב
מִעֲמֻרֵי וְשׁוֹקֵט הָיָה אֵל שְׁמָרִי וְיִפֶּה
דִּקְרָא עַל כִּן עֲמַד טַעְמוֹ כִּז וְרִיחוֹ לֹא
נָמַר: פְּסוּק זֶה עַל קִרְבָּנוֹת נֶאֱמַר.
וְהִקְרִיב אֱלֹוֹ שֶׁלֵּוֹן הַקִּרְבָּנִים.
מִלֵּאֵי הַשָּׂרֵת הַיּוֹצֵר לִפְנֵי הַקֹּדֶ"ה אֵל
הַקִּרְבָּנוֹת שֶׁהַקִּרְבָּנִים יִשְׁרָאֵל לִפְנֵי
לַעֲשׂוֹת לָהֶם נִקְמָה בּוֹשָׁתִי וְחִנָּה
אֲסַכֵּר וְחַמְלֹךְ תַּחֲמִידִי: כִּרְשָׁנָה.
כְּלוֹס הַקִּרְבָּנוֹת לִפְנֵיךְ כִּרְיִם בְּנֵי שָׁנָה:
אֶתֶּר שְׁמֵי מִזְרָיִם: מֶרֶס. שְׁמִירָתָם
אֶת הַדָּס שֶׁלֵּא יִקְרַע וְשׁוֹ לֹא יֵאֵל
רָאוּ לִזְרִיקָה: מֶרְסָנָה. מִירְכּוֹ
בְּחִמּוֹת וְנִזְלָלָן. מִמֶּרֶס לָשׁוֹן מְנִיס:
חֲבִיבִי לְחִבּוּתָיו. חֲבִיבִי לְחִבּוּתֵי חֲבִיבִי:

בה צרעת במתניא
 (א) אמאי דלקה ביה
 אבא לקבל אלפא
 דיד וחמתו בערה בו
 שיודיעין לעבר שנים
 מא ליה קטלה למחר
 א מולותא במלכותא
 גלה עצה ממנו ואין
 ברכותיהו כחמרא
 מנעוריו ושוקט
 על כן עמד מעמו
 תרשיש א"ר לוי
 השרת לפני הנביא
 קריבו ישראל לפניך
 לפניך מובח אדמה
 תרשיש ושהם וישפה
 ת לפניך מובח כלום
 מן ילמה נקרא שמו
 הדיוט קופץ בראש
 רות הראשונות לא
 ואי דשרדי לן להיות

וְכַסֵּא יִפְרוֹשׁ אוֹלֵת כָּל עָרוֹם יַעֲשֶׂה בִּרְעוּת זֶה דָּוִד
וְחָלָה כָּל מֶאֶן דְּהוּהוּ לִיָּה בִּרְתָא אֵייתָה נִיְהִלְיָה וְכַסֵּא
כָּל מֶאֶן דְּהוּהוּ לִיָּה בִּרְתָא אֵימְתוּרָה מִינֵיהּ ¹³אִישׁ
אִי לִיְחִוּסָא קֹאמֵי לִיְחִסְיָה ¹⁴וְאוּלַּי עַד בְּנִימִין אֵלָא
אִיד עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כִּתְּפִלְתוֹ בֶּן שִׁמְעִי בֶּן שִׁשְׁמֹנִי
קָרִי לִיָּה יְהוּדִי אֲלַמָּא מִיְהוּדָה קֹאמֵי וְקָרִי לִיָּה יְמִינִי
יְמִימוֹסוּ הֵיךְ ¹⁵אֲמַר רַבָּה בַּר כֵּר חָנָה אָמַר ר' יְהוֹשֻעַ
נִחוּת מִתְּגִירָתָא זֶו כּוּז מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה אֹמֶרֶת אֲנָא
יָא וּמִשְׁפַּחַת בְּנִימִין אֹמֶרֶה מִינָאִי קֹאמֵי רַבָּא אָמַר
יָא יְהוּדִי וְמָה שִׁילָם לִי יְמִינִי מָה עָשָׂה לִי יְהוּדִי
דָּלָא

[illegible]

גליון הש"ס

נמ' אסר ר"ב סאן
שהחזירו בו עי' יוסף
פרק ד' דסנהדרין ס"ז:
שם אסר ר"א אילסא
ע"ל כל ע"א חז"ה
חלמל: רש"י ר"ה געז
לא גיט' עי' דבר נחמד
בספר תהום שולח:

הגהות הב"ח

(א) נט' מלחם כשת
 מפיכך גבור עליה
 בשבת היט דמיון:
 (ב) שם ויקף המך מחד
 ודמיון בערה בו אחי
 לוק: (ג) שם פסק ליה
 תמיה ודכיר לה ונפיל
 מין: (ד) שם וליסיה
 לריליל עד נתימן מלי
 הני תלמא מלי טול גלי
 ותיבת אלל נחמק:
 (ה) רש"י אמר מלי
 נט' ליהוי לה לש מלי
 נכיון פשיטא שפך
 הנדק: (ו) ר"ה נגרו שר
 נגרו אחת מפיכך לה ארס
 ולי תשבורה היה כסל
 וסי' תמיהה מדינה

הנהגות מהר"ב

רנשבורג
א) רש"י ד"ה נערי לא
נרמקין. נ"ב עין סה
ספר מקום שחולל כשר
המירוצים: